

[Dohrmann]

det er glædeligt, for dansk landbrug er ved at blive kvalt i restriktioner, påbud, forbud osv.

Det er selvfølgelig også glædeligt at konstatere, at på trods af de stormløb, der har været mod det indgåede forlig – alle midler har været taget i brug, det oplevede vi jo under det foregående punkt på dagsordenen – og på trods af, at vi da godt er klar over, at det har været svært for visse partier, har forliget holdt.

Jeg vil godt ved denne lejlighed sige tak til de partier, vi har indgået forlig med, for, at der ikke på ét eneste tidspunkt har været det mindste tilløb til, at nogen løb fra den aftale, der var indgået. Det er vi glade for. Det bevirker naturligvis, at vi også fremover vil gøre alt, hvad vi kan, for, at når vi indgår en aftale, så vil vi holde den.

Jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Sønderby i anledning af hans sidste udtalelse om hjælp hist og pist, at vi gerne skulle frem til, at dansk landbrug får så gode vilkår, at det på normal vis kan drive erhvervsvirksomhed, og at alt, hvad der hedder støtte og støtteordninger, bliver noget, der må betegnes som en by i Rusland.

Staten har ingen penge, og vi har ikke råd til at uddele tilskud, hverken til landbruget eller til andre. Derfor er Folketingets opgave naturligt at skabe de bedst mulige erhvervsrammer, sådan at vi kan komme helt væk fra alt, hvad der hedder tilskud.

Vi er som sagt glade for de liberaliseringer, der er aftalt, og som bliver vedtaget. Men jeg skal heller ikke ved den her lejlighed lægge skjul på, at vi da gerne havde set, at man var gået endnu videre. Det har vist sig umuligt. Men på den anden side trøster vi os med, at når de gode, positive virkninger af det, der bliver vedtaget om et øjeblik, begynder at vise sig, så føler vi os temmelig overbevist om, at et flertal her i Folketinget i løbet af en forholdsvis kort årrække vil gå videre ad samme vej og gennemføre yderligere liberaliseringer.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti har under hele forløbet med tilblivelsen af loven, altså også sidste sommer, erklæret sig villige til at arbejde med en ændring af landbrugsloven. Vi har også sagt, at vi var villige til at gå nogle skridt i den retning, som loven går i forhold til den gamle lov. Men vi sagde også klart og tydeligt ved førstebe-

handlingen, at vi mente, at man var gået for vidt.

En af de mange gange, hvor hr. Ivar Hansen åbenbart har hørt, at der har været refereret til Dansk Landboungdoms udtalelser, stammer altså ikke fra hr. Bjørn Westh, men stammer faktisk fra mig, for jeg henviste også til den ved førstebehandlingen, men kun en enkelt gang.

Vi har klart sagt, at det var afstandsgrænser og arealgrænser og fjerneje, vi ville have piller ved. I det hele taget havde vi regnet med, at vi kunne tale sammen om nogle enkelte ændringer. Men intet har forligsmajoriteten altså kunnet tillade hinanden at ændre.

Jeg er da ked af, jeg er faktisk meget ked af, at man ikke ville give os blot den lille bitte ting, en ændring, som ikke har betydning i ret mange tilfælde, af en principiel uretfærdighedssituation, nemlig at ægtepar stilles dårligere end papirløse samleverer med hensyn til, hvad man kan få lov til på landbrugsområdet. Det er en uretfærdighed, som vi fra Kristeligt Folkepartis side har påpeget igennem mange år. Jeg ved, at min forgænger, Arne Bjerregaard, har påpeget den sag.

Heller ikke det kunne man altså få lov til at klare, selv om der fra partiernes side har været tilkendegivet en positiv holdning over for tanken, der lå bag. Men de to yderfløje i forligsfler-tallet har altså ikke kunnet give hinanden lov til at løse det her problem på en eller anden måde.

Jeg har stillet forslaget, sådan som jeg synes det var rimeligst at stille det. Men jeg har da klart tilkendegivet over for forligsmajoriteten, at hvis den ville komme med en løsning på problemet, der vendte den anden vej, så ville jeg selvfølgelig stemme for den. Men heller ikke dét kunne man altså få lov til. Og her må vi jo så sige: for Fremskridtspartiet. Ikke engang den lille bitte stramning kunne Fremskridtspartiet gå med til.

Nogle har kaldt alt det arbejde, vi har lavet siden førstebehandlingen, for spildt arbejde. Jeg tillod mig også at antyde den mulighed under andenbehandlingen, at det måske var spildt arbejde, eftersom der ikke kommer noget som helst ud af det. Men hvis de partier, som har valgt nu at ville løse landbrugets problemer i en alliance med Fremskridtspartiet, er blevet en lille smule klogere, sådan at man ikke gør det en anden gang, så har hele det her forløb måske ikke været helt tidsspilde.